

VERA IN LUČ

LISTINA IN KONSTITUCIJE

LISTINA VERE IN LUČI

Gibanje Vera in luč se je rodilo iz želje, da bi osebam z duševno prizadetostjo in njihovim družinam pomagali najti njihovo mesto v Cerkvi in družbi. To je bil glavni namen romanja v Lurd, ki je bilo organizirano za veliko noč leta 1971. Med udeleženci tega katoliškega dogodka je bilo tudi dvajset ali trideset protestantov.

Da pa se darovi tega romanja ne bi izgubili, je bilo potrebno, da so se udeleženci povezali v skupine, ki so združevale osebe z duševno prizadetostjo, njihove starše in prijatelje, predvsem mlade. Po tem dogodku, ki je bil čas obilnega blagoslova, je veliko skupin vztrajalo in poglobljalo vezi, ki so se spletle med člani. V naslednjih letih so se v različnih krščanskih Cerkvah po vsem svetu razvijale in ustanovljale še nove skupine.

Tako se je gibanje že od začetka vedno bolj zavedalo svojega posebnega poslanstva v Cerkvah in v družbi ter svoje ekumenske poklicanosti.

I. POKLICANOST VERE IN LUČI

Vera in luč je gibanje skupin. Srce teh skupin so z različno stopnjo duševne prizadetosti¹ ranjene osebe vseh starosti. Obdajajo jih njihove družine in prijatelji, zlasti mladi.

Vera in luč osebam z duševno prizadetostjo omogoča, da prepoznajo in uporabljajo svoje darove ter odkrivajo radost prijateljstva.

Starše Vera in luč podpira v njihovih preizkušnjah in jim pomaga globlje spoštovati notranjo lepoto njihovih otrok. Številni od njih zato postanejo izvir moči in pomoči za druge starše, ki jih tarejo trpljenje in vsakdanje težave.

Bratje in sestre oseb z duševno prizadetostjo so poklicani, da izkusijo, da je oseba s prizadetostjo lahko vir življenja in edinosti. Če ta oseba vznemirja njihovo življenje, ga lahko tudi preoblikuje in spremeni.

Zahvaljujoč osebi z duševno prizadetostjo tudi prijatelji lahko razumejo, da obstaja še drug svet, drugačen od sveta tekmovalnosti, denarja in materialnih užitkov. Tisti, ki so šibki in prikrajšani, jih vabijo v svet, ki posluša, v svet nežnosti, zvestobe in vere.

Duhovniki lahko v gibanju Vera in Luč na nov način odkrivajo jedro evangelija, veselo novico Jezusa Kristusa za uboge in majhne, in v tem najdejo navdih za obnovo svoje poklicanosti.

Skupine niso bivalne skupnosti, ampak se njihovi člani redno srečujejo in med seboj ustvarjajo vezi, ki se čedalje bolj poglobljajo, ko si delijo svoje težave in svoje upanje: ko delijo čas praznovanja, molitve in evharistične daritve in/ali drugih verskih praznovanj. Navadno je v skupini okrog trideset ljudi.

1. Skupnost srečevanja

Vsako srečanje sestavlja čas, ko se zberemo, da bi se pogovarjali in si prisluhnili. Bistveno je, da oblikujemo osebne odnose, v katerih odkrivamo trpljenje in darove drugih, v katerih se učimo drugega poznati po imenu. Delitev v malih skupinah omogoča vsakemu, da se izrazi z besedami ali kako drugače, npr. z risbo, oblikovanjem, mimiko ali kretnjami. Tako skušamo nositi bremena drug drugega, se spodbujati in podpirati in odgovoriti na potrebe vsakogar. Prek prijateljstva, ki ga gradita nežnost in zvestoba, postajamo drug za drugega znamenje Božje ljubezni.

¹ Vsakokrat, ko se uporablja izraz oseba s prizadetostjo, pomeni osebo z duševno prizadetostjo. Ta izraz je uporabljen v celotnem dokumentu. V posameznih jezikih lahko v različnih obdobjih in zaradi različne kulture pride do sprememb. V vsaki deželi naj se uporablja izraz, ki je splošno sprejet in izraža spoštovanje do osebe z duševno prizadetostjo.

2. Skupnost praznovanja in slavlja

Iz zvestega prijateljstva izvira veselje, značilno za skupnost Vere in luči. Skupaj nas kliče Bog in nam pomaga odkriti zavezo, ki nas združuje: nič več nismo sami. Srečanja so zaznamovana s trenutki veselja, ko pojemo, plešemo ali skupaj obedujemo. Od časa do časa nam dan praznovanja omogoča, da povabimo goste, ki so ganjeni, ko odkrijejo sposobnost osebe z duševno prizadetostjo, da ustvari tako veselo razpoloženje. Ko praznujemo, je oseba z duševno prizadetostjo pogosto manj omejena kot ostali, saj ni ujeta v navade, ne skrbi je učinkovitost in se ne boji, kaj si bodo mislili drugi. Osebe s prizadetostjo živijo bolj preprosto v sedanjem trenutku; zaradi svoje ponižnosti in preprostosti so naravno usmerjene k skupnemu praznovanju.

Toda v skupnosti ne smemo pozabiti na tiste, ki so ob robu praznovanja in zaprti v svojo žalost in strahove. Tudi oni imajo svoje mesto v srcu Vere in luči. Potrebujejo posebno pozornost, da bodo postopoma spoznali veselje srca, ki nam ga je prinesel Jezus.

3. Skupnost molitve

Jezus je prišel oznanit veselo novico ubogim. Oče jih ljubi. Jezus je dal življenje za svoje ovce. Hrani jih s svojim Telesom. Zato dosežeta osebno srečanje in praznovanje svoj vrhunec v molitvi, v edinosti z Bogom ob obhajanju evharistije in/ali drugih verskih obredov.

4. Skupnost prijateljstva in zvestobe

Prijateljstvo se pogloblja s časom in navzočnostjo. Med mesečnimi srečanji skupine se člani domenijo za čas, ki ga bodo preživeli v manjših skupinah ali v dvojicah. Med seboj delijo zgodbe, strahove, sanje, upanje, molitev, zabavo, služenje drugim, obed in druge dejavnosti, ki hranijo prijateljstvo: to je "čas zvestobe" (pogosto mu rečemo "četrti čas").

5. Ekumenska poklicanost

Vera in luč verjame, da lahko oseba, ki je šibka in prizadeta, postane vir edinosti v družbi in v Cerkvah ter tudi med Cerkvami in narodi.

»Še več, telesni deli, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo." (1 Kor 12, 22-23)

V družinah, v katerih so stari nerešeni spori, pogosto pride do sprave, ko nastopijo resne težave. Krivice so odpravljene in zamere pozabljene. Občestvo povezanosti v križu pripravlja vstajenje v znova odkriti bratski ljubezni. Enako se lahko zgodi med kristjani različnih Cerkva, ki se srečajo okrog najšibkejše in najbolj odrinjene osebe, katere življenje je morda celo ogroženo.

Za edinost med kristjani je resna ovira pomanjkanje ponižnosti in preprostosti srca. Osebe, katerih inteligenca je ranjena, lahko prav z izžarevanjem svojega uboštva kristjane iz različnih Cerkva vodijo k blagru uboštva v srcu in jim tako omogočajo znova odkriti Božjega duha.

Danes je Vera in luč zakoreninjena v različnih krščanskih tradicijah: katoliški, pravoslavni, anglikanski in protestantski. Najpogosteje člani skupin pripadajo isti Cerkvi, nekatere skupine pa vključujejo pripadnike različnih veroizpovedi.

Kristjani različnih veroizpovedi so poklicani, da v svojih Cerkvah najdejo globok izraz svoje vere in ljubezni do Jezusa. Na srečanjih iščejo poti, kako bi lahko skupaj slavili Boga, združeni kot bratje in sestre v Jezusu Kristusu. Vsi so poklicani, da z veseljem priznajo in spoštujejo resnične krščanske vrednote, ki izvirajo iz njihove skupne dediščine.

II. NAVDIH VERE IN LUČI

1. Bog ljubi vsako osebo

Vera in luč temelji na prepričanju, da je vsaka oseba z duševno prizadetostjo celostna oseba, ki ima enake pravice kot vsak človek: **predvsem ima vso pravico, da je ljubljena, priznana in spoštovana, kakršna je, in da so spoštovane njene odločitve.** Pravico ima do kakršnekoli pomoči, potrebne za napredovanje na duhovni in človeški ravni. Vera in luč tudi veruje, da Bog **enako ljubi vsako osebo, zdravo in prizadeto, in da Jezus živi v njej, tudi če oseba tega ne more izraziti.** Vera in luč veruje, da je vsaka, tudi najtežje prizadeta oseba, poklicana, da pogloblja svoje življenje v Jezusu, **da prejme vse duhovno bogastvo svoje Cerkve, zakramentov, bogoslužnega izročila in drugega.** Poklicana je, da je vir milosti in miru za vso skupnost ter tudi za Cerkev in vse človeštvo.

Vera in luč zaupa v besede apostola Pavla: " Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta noro, da bi osramotil modre. Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta slabotno, da bi osramotil tisto, kar je močno. " (1 Kor 1, 27).

2. Potreba po skupnosti

Da bi lahko živela svojo vero, se mora vsaka, tudi najtežje prizadeta oseba, srečevati z resničnimi prijatelji, da bi skupaj ustvarili toplo okolje, v katerem bo vsak lahko rasel v veri in ljubezni. Tisti, ki se vključujejo v Vero in luč, da bi se srečali z osebami z duševno prizadetostjo, morajo biti pripravljeni od njih sprejemati njihove posebne darove in z njimi deliti tudi svoje.

Ko se srečamo z najtežje prizadetimi osebami, katerih besede in kretnje je pogosto težko razumeti ali jih sploh ni, se najprej odzovemo tako, da pogledamo stran in zbežimo. Ta odziv pogosto izvira iz nerazumevanja in strahu, razkriva pa tudi sebičnost in trdosrčnost. Če hočemo z osebo s prizadetostjo ustvariti resničen in osvobajajoč odnos, "se morajo naša kamnita srca spremeniti v srca iz mesa". Samo Jezus in njegov Sveti Duh lahko naša srca preoblikujeta tako, da bomo sposobni sprejeti uboge in odrinjene in da jih bomo sposobni odkriti v vsej njihovi človeški resničnosti in duhovni globini. Ta preobrazba ljubezni nas bo vodila, da bomo v sebi in drugih prepoznali Jezusov obraz.

Po tej poti spreobrnjenja in zvestobe v ljubezni nas vodi Marijin zgled. Marija in učenec, ki ga je Jezus ljubil, sta bila navzoča ob njegovem trpljenju. Kažeta nam pot, kako naj to isto ljubečo in zvesto navzočnost živimo z našimi prijatelji v skupnosti. Marija nas kot ljubeča mati uči, kako naj skupaj nosimo človeško trpljenje in živimo iz vere v vstajenje.

Kljub trpljenju in prav zaradi njega je skupnost prostor miru in veselja. Posreduje in razkriva darove, ki jih je Bog dal osebami z duševno prizadetostjo: to je njihova sposobnost, da sprejemajo in ljubijo, njihovo preprostost in njihovo nesprejemanje ustaljenih navad. V družbi, ki temelji na koristnosti in moči, osebe s prizadetostjo morda niso uspešne, vendar so preroške v stvareh srca in nežnosti in v tem, kar je bistveno, v človeku. Tako tisti, ki so ubogi, evangelizirajo vse druge.

3. Poznavanje človeških potreb

Če hočemo osebami z duševno prizadetostjo pomagati, da bodo odkrile mir srca, upanje in željo po napredovanju, je gotovo potrebno, da jih vidimo v evangeljski luči, toda prav tako pomembno je, da razumemo njihove človeške potrebe v trpljenju in da vemo, kako naj nanje odgovorimo. Zato moramo postopoma pridobiti človeško izkušnjo in potrebno znanje. Tisti, ki so vključeni v Vero in luč, se morajo usposablјati za svoje delo z ljudmi, ki so ranjeni in v težavah.

III. DEJAVNOST VERE IN LUČI

1. Gibanje skupnosti

Vera in luč je gibanje skupnosti. Bistvo leži v vezeh zaupanja in prijateljstva, ki se ustvarjajo med člani, v vezeh, ki izvirajo iz Jezusa in se v njem dopolnjujejo.

2. Srečanja in romanja

Skupine imajo lahko poleg rednih srečanj še veliko drugih dejavnosti. Razvijajo se glede na potrebe in ustvarjalnost posameznikov in iz Božjega navdiha. Med temi pobudami so skupne počitnice (duhovno počitniški tedni), duhovne vaje in romanja.

Nekatere skupine pa pripravljajo prijetne in ustvarjalne dejavnosti za osebe z duševno prizadetostjo, da bi s tem njihovim staršem omogočile počitek.

Nekatere dejavnosti niso področje Vere in luči: na primer ustanavljanje ali upravljanje zavodov, šol, delavnic ali počitniških domov. Te prepuščamo ustrezno usposobljenim društvom, ki pa se lahko navdihujejo pri Veri in luči.

3. Sodelovanje z drugimi

Ko ohranjamo duha in poslanstvo Vere in luči, pa je pomembno, da skupine Vere in luči, kolikor je mogoče, sodelujejo z drugimi društvi in gibanji, ki skrbijo za osebe z duševno prizadetostjo in njihove družine.

4. Ena svetovna družina

Skupine Vere in luči po svetu sestavljajo veliko mednarodno družino. Na vseh kontinentih, regijah, deželah nosijo bremena, trpljenje in veselje druga druge. Njihova solidarnost se izraža v tem, da med seboj denarno podpirajo delovanje Vere in luči, predvsem pa v tem, da delijo svoje posebne darove, svoje prijateljstvo, izkušnje in svojo zvestobo v molitvi. Kot članice ene družine skupnosti iščejo poti za življenje v ljubezni in edinosti.

* * *

Listina je bila predložena na generalni skupščini Vere in luči oktobra 1980 (v Lurdu). Sprejeta je bila za eno leto, da bi jo narodni koordinatorji preučili in pripravili pripombe. Soglasno je bila sprejeta na generalnem zasedanju leta 1982 (Wetherby, Anglija). Spremembe so bile sprejete na kasnejših generalnih zasedanjih leta 1984 (Rim), 1986 (Santa Domingo), 1990 (Edinburgh), 1994 (Varšava) in 1998 (Quebec), 2002 (Rim), 2006 (Madrid).

Vsak nov predlog sprememb predlaga upravni odbor, za spremembe Listine pa je potrebnih 90% glasov na generalni skupščini.

KONSTITUCIJE VERE IN LUČI

I. Kontekst

1. Namen konstitucij je opredeliti skupnost Vere in luči, predstaviti cilje in organiziranost gibanja ter določiti načine sodelovanja in povezovanja na različnih ravneh.
2. Teh konstitucij ne smemo ločevati od Listine Vere in luči, ki je njen temelj in opredeljuje duha skupnosti.²
3. Te konstitucije ustrezajo statutu, ki pravno opredeljuje mednarodno gibanje Vera in luč.³
4. Konstitucija ne more predvideti vseh situacij v življenju Vere in luči. Kadar se pojavijo dvomi glede interpretacije pristojnosti, odgovornosti in nalog koordinatorjev skupin ali provinc, se upošteva vodilo, da ima skupnost vedno prednost pred individualno odgovornostjo, demokratičnost pred avtoritativnostjo, enakost pred hierarhijo in skupno delo pred delom posameznika.

II. Izvajanje odgovornosti

5. Odgovornost članov

Vsi člani so poklicani, da obnavljajo in poglobljajo svojo odločitev za življenje v duhu listine Vere in luči. Odgovorni so, da obogatijo svoje življenje v skupnosti, da se aktivno vključijo v organizacijo srečanj svoje skupine in da podpirajo provincialno in mednarodno družino Vere in luči.

6. Odgovornost Vere in luči

Vera in luč je odgovorna za ustanavljanje in ohranjanje struktur, ki omogočajo primerno organiziranost. Odgovorna je za podporo članom in njihovim skupinam v njihovem neprestanem razvoju in zvestobi najbolj ranljivim članom.

7. Vse odgovornosti v Veri in luči se morajo razumeti v luči služenja. **Služenje** je ključno za ohranjanje in razširjanje vrednot Vere in luči, hkrati pa se preko služenja razvija naše poslanstvo v svetu.
8. V gibanju imamo tri nivoje odgovornosti: skupina, provinca in mednarodna družina. Na vsakem nivoju se ustvarja harmonično ravnotežje med tremi funkcijami: dobro **zastopanje**⁴ članov, učinkovito **vodstvo**⁵, ki je spoštljivo do članov in **podpora**⁶ sposobnih, ki dajejo skupnosti življenje. Tako vsi odgovorni služijo članom z eno izmed teh funkcij.

² V Konstitucijo ne moremo zapisati vsa pravila, ki urejajo delovanje gibanja. Za poglobljene opise si oglejte brošure in dokumente, ki jih izdaja upravni odbor.

³ Pravni dokumenti so dosegljivi na naslovu l'Association internationale Foi et Lumière, 3 rue du Laos, 75015 Paris, France.

⁴ Vsi člani so lastniki gibanja. Skupnost z vsemi člani predstavlja osnovno telo gibanja. Ker pa je nemogoče redno zbirati stotine ali tisoče članov gibanja Vera in luč v provinci ali v mednarodni družini, je nujno imenovati predstavniška telesa, ki se imenujejo zbor province in generalni zbor.

⁵ Vodstvenemu telesu (tisti, ki odločajo) dajejo avtoriteto in zaupanje člani na zboru. V skupinah vodstvo predstavlja animacijska skupina, v provincah je to svet province, mednarodno pa je to upravni odbor.

⁶ Vodstveno telo ne more biti pristojno za organizacijo in izvedbo vseh dogodkov. Za to skrbi tretja funkcija, ki vnaša življenje (poživlja) v aktivnosti. To poživljanje opravlja dve vlogi: prvič, da najde ljudi, ki so primerni za koordinatorje in skrbi, da so izbrani v duhu gibanja in da dobijo podporo in pomoč pri opravljanju svoje vloge. To delo se opravlja na sestankih animacijske skupine, na zboru province in na mednarodnih srečanjih. Druga vloga skupine za poživljanje pa je zbiranje znanja in strokovnjakov, ki pripomorejo k uspešni izvedbi različnih projektov (duhovne vaje Vere in luči, duhovno-počitniški tedni, festival Vere in luči, ...). To delo se opravlja na srečanjih projektivnih skupin, ki se oblikujejo za vsak projekt posebej.

III. Skupnost Vera in luč

9. Skupino Vere in luči sestavljajo osebe z duševno prizadetostjo⁷, obkrožajo pa jih družinski člani in prijatelji (v približno enakem številu). Srečujejo se redno, najmanj enkrat mesečno.
Skupino sestavlja najmanj deset ljudi, ki želijo živeti po vodilih Listine in konstitucije Vere in luči. Če ima skupina več kot petdeset članov, jo je treba razdeliti in oblikovati novo skupino.
10. Enkrat letno se člani skupine sestanejo, da ponovno potrdijo svojo odločenost za življenje v Veri in luči. Hkrati naredijo načrt dejavnosti za naslednje leto. Skupina zaupa izvedbo načrta **animacijski skupini**.

Animacijska skupina (vodenje)

11. Animacijska skupina je odgovorna za življenje skupine. Sestaja se vsak mesec, ko pripravlja in ocenjuje srečanja in druge dejavnosti. Goji duh Vere in luči in deli zadolžitve. Njena moč je v njeni enotnosti.
12. **Sestava**
Animacijsko skupino sestavlja od štiri do osem oseb. Vključuje najmanj enega od staršev, enega prijatelja, duhovnika⁸ in, če je mogoče, osebo z duševno prizadetostjo. Ta skupina je izbrana zaradi svoje modrosti in diskretnosti. Animacijsko skupino je treba redno obnavljati.
13. Člani skupine izvolijo koordinatorja skupine. **Koordinator skupine**⁹ vodi delo animacijske skupine. Njegovo delo je, da spodbuja k edinosti ter vodi, opogumlja in krepi animacijsko skupino ter skupino. Koordinator skupine predstavlja skupino na srečanjih province.
14. **Mandat**
Koordinator skupine je izvoljen za 3 leta. Mandat je mogoče dvakrat podaljšati.
15. Duhovnika, ki spremlja skupino, izbere animacijska skupina ali cela skupina skupaj. Izbran je za tri leta, mandat pa se lahko podaljša.

Poskusno obdobje in priznanje skupine

16. Skupina, ki se želi vključiti v skupnost Vera in luč, sporoči svojo željo koordinatorju province, ki je skupini najbližja. Če so vse province daleč, se s skupino poveže pomočnik mednarodnega koordinatorja.
17. Ko skupina izpolnjuje zahteve¹⁰ se zanjo začne enoletno preizkusno obdobje. Hkrati se za eno leto **določi** začasnega koordinatorja skupine¹¹. Začasni koordinator ima v skupini enako vlogo kot koordinator, nima pa volilne pravice na srečanjih province.
18. Ko je skupina sprejeta v družino Vere in luči, njeni člani izvolijo koordinatorja skupine¹². Postopek iskanja kandidatov in izvedbo volitev vodi pomočnik koordinatorja province ali pa pomočnik mednarodnega koordinatorja.
19. Od trenutka, ko je skupina priznana, postanejo vsi njeni člani tudi člani mednarodnega gibanja Vera in luč.

⁷ V besedilu uporabljamo izraz duševno prizadeta oseba. Jezik se skozi čas razvija. Zato naj vsaka skupina uporablja izraz, ki se splošno uporablja, je primeren in spoštljiv.

⁸ Glede na različne veroizpovedi se lahko uporabljajo tudi drugi izrazi.

⁹ Na vsakem nivoju odgovornosti je koordinator laik.

¹⁰ Podrobnosti in natančne zahteve za začetek preizkusnega obdobja skupine in nato za potrditev skupine so v spremljajočih dokumentih.

¹¹ Začasni koordinator skupine je določen, koordinator je izvoljen.

¹² Poglej točko 13.

Zapuščanje gibanja Vera in luč

20. Skupina, ki začuti, da njeno poslanstvo ni več v skladu z listino in konstitucijami Vere in luči, zapusti Vero in luč. Skupaj s svetom province¹³ premisli o razlogih za svojo odločitev in o tem, kako bo zapustila Vero in luč.
21. Če skupina, ki smo ji prisluhnili in smo jo spremljali, naravnost ali posredno odkloni, da bi se držala listine in konstitucij, ali da bi sodelovala z ostalimi v družini Vera in luč, ali pa da bi finančno podpirala mednarodno gibanje, ni več skupina Vere in luči.
22. Vendar ne more izstopiti ali biti izključena, ne da bi bil o tem obveščen svet province, ki pove svoje mnenje. Člani sveta province bodo skupini pomagali, če bo želela odkriti in določiti svojo novo usmerjenost. Skupina se ne bo več imenovala Vera in luč.

IV. Organiziranost province

23. Provinca je definirana kot skupnost skupin. Province so deli mednarodne družine, ki načeloma združujejo od 15 do 40 skupin. Število skupin v provinci je fleksibilno in odvisno od kulturnih, geografskih in jezikovnih dejavnikov. Velikost in sestavo provinc redno preverja upravni odbor.
24. V provinci, v kateri je veliko držav, se lahko ustanovi nacionalne svete, ki spremljajo skupine v državi in jim pomagajo. Ti sveti ne predstavljajo dodatnega nivoja odgovornosti v gibanju Vera in luč.
25. Province so urejene kot pravna združenja. Dobro je, če si države znotraj province uredijo pravni status, ki jim omogoča, da predstavljajo Vero in luč pred civilno oblastjo (zbiranje sredstev, pridobivanje dovoljenj). Ljudje, ki pri tem igrajo različne vloge, ne predstavljajo dodatnega nivoja odgovornosti v strukturi. Pomočnik mednarodnega koordinatorja, ki spremlja provinco, pomaga pri urejanju pravnih statusov.

Zbor province (zastopanje)

26. Udeleženci zbora province zastopajo člane vseh skupin v provinci. So glavna avtoriteta v provinci. Pri odločanju odražajo izkušnje iz skupin, predstavljajo člane, njihove skrbi in veselje, ter skrbijo za glavne usmeritve¹⁴. Volijo koordinatorja province in zastopnike, ki predstavljajo provinco na generalni skupščini. Poleg tega obrijo seznam članov nominacijskega odbora.

27. Sestava

Vsaka skupina pošlje na zbor province delegacijo, ki kar najbolj predstavlja skupino. Potrebno je poskrbeti, da se zbora lahko udeležijo duševno prizadete osebe. Vsaka delegacija priznane skupine ima en glas na volitvah. Volilno pravico imajo še koordinator province, njegovi pomočniki in duhovnik province. Na volitve je povabljen tudi pomočnik mednarodnega koordinatorja, ki pa nima volilne pravice.

28. Pogostost zbora

Zbor province naj bo vsaj vsake 4 leta, vsaj enkrat med dvema generalnima skupščinama.

Svet province (vodenje)

29. Svet province vodi koordinator province. Skupaj vodijo provinco in skrbijo za izvajanje smernic, ki so bile sprejete na zboru province. S pomočnikom mednarodnega koordinatorja skrbijo, da so koordinatorji skupin izvoljeni v duhu gibanja, da dobijo potrebno **osnovo** za uspešno opravljanje svoje vloge in da dobijo **podporo in spremstvo** za doseganje ciljev, ki so si jih zastavili. Skupina **imenuje** pomočnike koordinatorja province iz seznama, ki jim ga predlaga nominacijski odbor province ali

¹³ Če je skupina del province. Če ni, je pristojen namestnik mednarodnega koordinatorja.

¹⁴ Na primer: odločijo se katere skupne aktivnosti bi lahko organizirali v provinci.

skupine same. Svet province določi program zboru province, število delegatov, ki so povabljeni iz vsake skupine in število gostov, ki se jih povabi.

30. Sestava

Skupino sestavljajo: koordinator province¹⁵, pomočniki koordinatorja province¹⁶, duhovnik province, zakladnik province, poleg tega pa sta v skupni lahko še dva člana, ki odražata sestavo province. Kadar je potrebno, se srečanj skupine udeležijo še člani projektnih skupin, ki pa nimajo glasovalne pravice.

31. Pogostost sveta

Vsaj dvakrat letno, če je mogoče.

32. Za posamezne dogodke svet province imenuje projektne skupine, ki skrbijo za izvedbo teh dogodkov.

33. Koordinator province ohranja stike s koordinatorji ostalih provinc. Na generalni skupščini vodi svojo delegacijo in sodeluje na srečanju koordinatorjev. Če je potrebno okrepiti provinco ali mednarodno družino, je lahko zaprosen, da spremlja določeno skupino Vere in luči.

34. Volitve

Nominacijski odbor province se najprej skupaj s pomočnikom mednarodnega koordinatorja, ki skrbi za provinco, posvetuje s skupinami. Nato na zboru province predloži seznam kandidatov, izmed katerih je potem izvoljen koordinator province¹⁷. Volitve vodi pomočnik mednarodnega koordinatorja. V izrednem primeru, ko je potrebno nadomestiti koordinatorja sredi mandata, pomočnik mednarodnega koordinatorja določi začasnega koordinatorja province.

35. Mandat

Za 4 leta, z možnostjo dvakratnega podaljšanja.

36. Pomočniki koordinatorja province (eden na 6 do 8 skupin) spremljajo, opogumljajo in pomagajo koordinatorjem skupin. V svojem mandatu obišejo vsako skupino vsaj enkrat. Poleg tega predlagajo in podpirajo srečanja in skupne aktivnosti več skupin in tako ustvarjajo povezave med skupinami.

37. Način imenovanja

- 1) Nominacijski odbor (ali pomočnik mednarodnega koordinatorja, ki spremlja provinco) se posvetuje s skupinami, sprejema predloge in pripravi listo s predlaganimi imeni.
- 2) Pomočnika koordinatorja province lahko iz seznama kandidatov izbere svet province z razmislekom in pomočjo pomočnika mednarodnega koordinatorja, lahko pa ga volijo na zboru province.

38. Mandat

Pomočnik koordinatorja province je izvoljen za 4 leta. Mandat je mogoče dvakrat podaljšati.

39. Duhovnika province izbere animacijska skupina province za obdobje treh let. Status se lahko dvakrat podaljša. Če se zdi animacijski skupini province potrebno, izbiro potrdijo pristojne cerkvene oblasti.

40. V nekaterih okoljih je težko izvoliti duhovnika province. V tem primeru mora svet province najti rešitev skupaj s pomočnikom mednarodnega koordinatorja, ki spremlja delo province.

41. Svet province imenuje zakladnika province. Pod nadzorom sveta province je zakladnik odgovoren za vodenje računov in pomoči pri financiranju različnih stopenj

¹⁵ Glej nominacijski odbor, točka 78

¹⁶ Podrobnosti in natančne zahteve za začetek preizkusnega obdobja province in nato za potrditev province so v spremljajočih dodatnih dokumentih.

¹⁷ Glej opombo 11.

Vere in luči. Na srečanjih sveta province prispeva poročila in mnenja glede financ, nima pa glasovalnih pravic.

Srečanje province (poživljanje)

42. Če je možno, poteka srečanje province vsako leto, sicer pa vsako drugo leto. Svet province pripravi in vodi srečanje. Na njem imajo koordinatorji skupin priložnost za delitev, refleksijo, poglobljanje vere in odločenosti za življenje po listini Vere in luči. V času obnove je priložnost za formacijo in praznovanje, ko se ustvarja skupnost iz vseh skupin province. Če število dopušča, so lahko povabljeni tudi člani animacijskih skupin.
43. Pomočnik mednarodnega koordinatorja, ki spremlja provinco je vabljen, da se udeleži srečanja province. Če se srečanja ne more udeležiti sam, lahko pošlje namestnika.

Ustanavljanje novih provinc

44. Ko je v provinci več kot 50 skupin, ko razdalje med skupinami postanejo prevelike, ali pa se pojavijo drugi pomembni razlogi, lahko svet province zaprosi za delitev province na dva dela. Mednarodni koordinator posreduje prošnjo upravnemu odboru, ki se odloči o delitvi. Če izpolnjujeta pogoje, lahko novi provinci takoj dobita status priznanih provinc.

Pristop province v preizkusno obdobje in priznanje

45. V oddaljenem področju, kjer se gibanje šele uveljavlja in je vsaj 7 do 10 priznanih skupin, lahko pomočnik mednarodnega koordinatorja zaprosi za ustanovitev province.
46. Mednarodni koordinator posreduje prošnjo na upravni odbor, ki se odloči o ustanovitvi. Če je prošnja sprejeta¹⁸, upravni odbor imenuje še začasnega koordinatorja province¹⁹ z enoletnim mandatom, ki ga je mogoče podaljšati. Ta zbere in koordinira delo začasne animacijske skupine province, ki jo sestavljajo koordinatorji skupin. Začasni koordinator province ima enako vlogo kot koordinator province. Province v preizkusni dobi nimajo glasovalnih pravic na generalnem zboru.
47. Ko provinca izpolnjuje pogoje, ki jih predpiše upravni odbor, je potrjena. Pomočnik mednarodnega koordinatorja ob potrditvi pripravi in izpelje volitve koordinatorja province.

V. MEDNARODNA ORGANIZIRANOST

Generalna skupščina (zastopanje)

48. Udeleženci generalne skupščine zastopajo člane gibanja Vera in luč iz celega sveta. So glavna avtoriteta gibanja. Odsevajo izkušnje in skrbi za gibanje, ter skrbijo za strateške usmerjenosti. **Volijo** naslednje člane upravnega odbora: predsednika, pomočnika predsednika, mednarodnega zakladnika, mednarodnega koordinatorja in še dva druga člana. Odobrava tudi člane mednarodnega nominacijskega odbora.
49. **Sestava in volilna pravica**
Vsaka provinca pošlje na generalno skupščino delegacijo, ki predstavlja člane province. Dovoljeno je tudi sodelovanje duševno prizadetih oseb. Vsaka delegacija iz priznane province ima na zboru en glas. Volilno pravico imajo tudi člani upravnega odbora in pomočniki mednarodnega koordinatorja. Generalni tajnik sodeluje na zboru skupščine, vendar je brez volilne pravice.
50. Člani upravnega odbora določijo program sestanka generalne skupščine, število članov iz posamezne province in število povabljenih gostov.
51. **Pogostost generalne skupščine**
Vsakih 5 let. Generalna skupščina večinoma zaseda med mednarodnim srečanjem.

¹⁸ Glej nominacijski odbor, točka 78

Mednarodno srečanje (poživljanje)

52. Mednarodno srečanje organizirajo člani upravnega odbora vsaj vsakih pet let. To je čas razmišljanja in delitve, kjer imajo sodelujoči priložnost poglobiti svojo zavezo za delovanje v duhu listine Vere in luči. Čas poglobitve in obnovitve je tudi čas praznovanja, ko se oblikuje prava mednarodna skupnost.

Upravni odbor (vodenje)

53. Upravni odbor deluje v skladu z strateškimi usmeritvami, ki jih je določila generalna skupščina; vodi gibanje na vseh področjih. Zaupana mu je tudi skrb za poslanstvo in vizijo Vere in luči. Skrb za koordinacijo gibanja zaupa koordinacijski ekipi. Člani upravnega odbora določijo projektno ekipo za prevzem projektov na mednarodni ravni. Poleg tega odobrijo seznam kriterijev (osebnostnih potez in sposobnosti), ki naj jih imajo koordinatorji in njihovi pomočniki.
54. Na priporočilo mednarodnega koordinatorja, pregleduje velikost in sestavo provinc. Glede na potrebe in razvoj Vere in luči v svetu, odobrava tvorbo nove province in ji določi začasnega koordinatorja.
55. Odobri in objavi vse dokumente in knjige, potrebne za pravilno delovanje mednarodnega gibanja.
56. Naziv in delo upravnega odbora je usklajeno s francoskim zakonom za društva.
57. **Sestava**
Predsednik, pomočnik predsednika, mednarodni duhovnik, mednarodni koordinator, mednarodni zakladnik in še druga dva člana. Generalni tajnik sodeluje brez volilne pravice. Sestava članov upravnega odbora odraža mednarodnost in raznovrstnost gibanja. Kadar je primerno, se sestankov udeležijo tudi mednarodna projektna ekipa in pomočnik mednarodnega koordinatorja, vendar nimajo volilne pravice.
58. **Način volitev**
Mednarodni nominacijski odbor se posvetuje s koordinatorji provinc o imenih, ki so jih predlagali za generalno skupščino, ki izvoli predsednika, pomočnika predsednika, mednarodnega zakladnika in še dva druga člana.
59. **Pogostost sestankov**
Člani upravnega odbora se sestanejo vsaj dvakrat letno.
60. **Predsednik** vodi člane upravnega odbora in je pravno odgovoren za gibanje. V primeru konflikta ali nezmožnosti za sporazum, predstavlja organ za pritožbo. Pomočnik predsednika nadomešča predsednika, ko le-ta ni dosegljiv.
61. **Mandat**
Predsednik je izvoljen za 5 let. Mandat se mu lahko obnovi samo enkrat.
62. **Mednarodnega duhovnika** izberejo člani upravnega odbora za obdobje petih let. Mandat se mu lahko obnovi enkrat.
63. **Mednarodni zakladnik** opravlja naloge pod nadzorom predsednika. Njegova naloga je vodenje financ in pomoč pri iskanju potrebnih sredstev za življenje mednarodnega združenja.
64. **Generalnega tajnika** določijo člani upravnega odbora. Njegove naloge določijo člani upravnega odbora.

Svet koordinatorjev in koordinacijska ekipa (poživljanje)

65. **Svet koordinatorjev** poživlja gibanje pod vodstvom mednarodnega koordinatorja. Vloga sveta je, da povezuje različne koordinatorje v duhu Božje volje in Listine Vere in luči. Poskuša najti možnosti za skupno podporo in druženje koordinatorjev provinc. To je čas refleksije, ko imajo koordinatorji možnost za poglobitev njihovih razumevanj ciljev in poti, po katerih deluje Vera in luč. To je tudi čas, ko se oblikuje prava mednarodna skupnost.

66. **Sestava**

Mednarodni koordinator, koordinatorji provinc, pomočnik mednarodnega koordinatorja in mednarodni duhovnik.

67. **Pogostost srečanj**

Srečajo se vsaj enkrat v času med dvema generalnima skupščinama.

68. Mednarodni koordinator, mednarodni duhovnik in pomočnik mednarodnega koordinatorja tvorijo **koordinacijsko ekipo**. Ekipa je pozorna na potrebe provinc in jim pomaga po svojih močeh. Zagotavljajo, da so koordinatorji gibanja izbrani v soglasju z duhom gibanja, da dobijo primerne osnovne napotke za izvajanje svojih nalog in da se jih spodbuja in spremlja pri izvedbi nalog. Ekipa se poveže z glavnimi duhovniki različnih Cerkev. Seznanjajo jih z aktivnostmi Vere in luči od njih dobijo smernice.

69. **Pogostost sestankov**

Koordinacijska ekipa se sreča vsaj enkrat na leto.

70. **Odgovornost**

V času med dvema generalnima skupščinama je koordinacijska ekipa odgovorna upravnemu odboru.

71. **Mednarodni koordinator** vodi svet koordinatorjev in koordinacijsko ekipo. Skrbeti mora, da Vera in luč raste in se pogloblja glede na Božjo voljo in za dobro vseh članov, še posebej oseb z duševno prizadetostjo, ki so srce gibanja. Koordinator je lahko povabljen na zборе in srečanja provinc, da ohranja Vero in luč kot mednarodno družino.

72. **Način volitev**

Mednarodni nominacijski odbor se posvetuje s koordinatorji provinc in predloži imena generalni skupščini, ki izvoli koordinatorja²⁰. Volitve vodi predsednik ali njegov odposlanec ali član nominacijske ekipe.

73. **Mandat**

Mednarodni koordinator je izvoljen za 5 let; mandat se lahko obnovi enkrat.

74. **Pomočniki mednarodnega koordinatorja**

Njihova glavna naloga je spremljanje, opogumljanje in pomoč koordinatorjem provinc pri njihovih odgovornostih. Vsako provinco obiščejo vsaj enkrat v svojem mandatu. Spodbujajo k solidarnosti in ustvarjajo povezave med provincami s predlogi in podporo med-provinsialnih srečanj in aktivnosti. (npr. formacija)

75. **Način imenovanja**

Mednarodni nominacijski odbor se posvetuje s koordinatorji provinc in poda seznam imen mednarodnemu koordinatorju, ta pa predlaga pomočnike mednarodnega koordinatorja članom upravnega odbora za imenovanje.

76. **Mandat**

Pomočniki mednarodnega koordinatorja se imenujejo za 5 let, z možnostjo enkratnega podaljšanja mandata.

VI. RAZREŠITEV ALI ODSTOP

77. **Razrešitev** (ali odstop) koordinatorja ali pomočnika koordinatorja se lahko zahteva, če ta neha s sodelovanjem ali udeleževanjem v življenju gibanja za daljši čas ali če ni več dosegljiv, mu zmanjka sposobnosti ali se pojavijo kakšne druge resne težave. Po posvetovanju s skupnostjo/člani sveta province, naslovi pomočnik koordinatorja, ki spremlja skupnost/provinco, prošnjo na svet province (v primeru skupine) ali na upravni odbor (v primeru province). Svet province ali upravni odbor se posvetujeta s koordinatorji in vodji iz vključenih območij preden sprejmeta končno odločitev.

²⁰ glej nominacijski odbor, točka 78

VII. PROVINCIALNE IN MEDNARODNE VOLITVE

Nominacijski odbor

78. Naloga mednarodnega in nominacijskega odbora province je, da se posvetuje s provincami/ skupinami in da vodi proces iskanja primernih ljudi, ki bi lahko sprejeli odgovornost. Profil članov za mednarodni nominacijski odbor in nominacijski odbor province določa upravni odbor.
79. Mednarodni nominacijski odbor sestavi seznam značilnosti in potrebnih sposobnosti koordinatorjev in pomočnikov koordinatorjev na provincialni in mednarodni ravni. Seznam mora potrditi upravni odbor.
80. Vloga mednarodnega nominacijskega odbora in nominacijskega odbora province ni v tem, da voli ali imenuje kandidata, ampak iskanje najbolj primernih kandidatov. Tako sprejema nominacije iz skupnosti ali province in vrednoti predlagane ljudi glede na značilnosti in sposobnosti, ki jih je določil upravni odbor. Seznam kandidatov predloži v presojo zboru province, kadar gre za volitve koordinatorja, oziroma koordinatorju, kadar gre za izbiro pomočnika koordinatorja.
81. Upravni odbor in svet province predlagata sestavo nominacijskega odbora na generalni skupščini oziroma zboru province. Na mednarodnem nivoju sestavo odbora odobrijo za mandat 5 let, ki je obnovljiv. Na provincialnem nivoju mandat traja 4 leta in je obnovljiv.

Projektna ekipa (poživljanje)

82. Namen projektne ekipe je strokovno izvajanje raznih projektov: programski zvezki, romanja, finančna poročila, sestanki generalnega zbora, stiki z javnostjo, finančna kampanja, ...
83. Projektno ekipo odobri upravni odbor na mednarodni ravni; na provincialni ravni pa projektno ekipo odobri svet province. Upravni odbor/svet province vodi in usmerja delo projektnih skupin.
84. Projektna ekipa ima omejen mandat (čas projekt pripelje do tega, da obrodi). Zaupan mandat se začne z določenimi nalogami in rokom do katerega morajo biti naloge končane.
85. Projektna ekipa province se povezuje z odgovorno mednarodno ekipo.

VII. SPREJEM KONSTITUCIJE

86. Generalna skupščina sprejme konstitucijo s 75% večino. Spremembe predlaga upravni odbor, sprejete so z enako večino.

Konstitucijo je predlagal generalni zbor oktobra 1980 v Lurdu. Pred tem je bila začasno prevzeta iz enoletnega preučevanja in prilagajanja s strani nacionalnih koordinatorjev. Konstitucija je bila enoglasno sprejeta s strani generalnega zbora leta 1982 v Wetherby, Anglija. Nadaljnje spremembe je generalni zbor dodal leta 1984 v Rimu, 1986 v Santo Domingo, 1990 v Edinburghu, 1994 v Varšavi, 1998 v Qubecu, 2002 v Rimu in leta 2008 v Lurdu.